

 Car4Drive

Myśl mobilnie
Stałe raty bez niespodzianek
czytaj - str.9

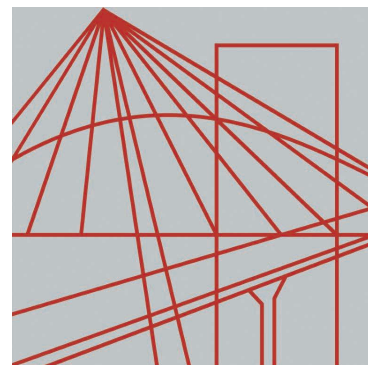
**XVII Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy
Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa**
obradował w dniach 29-30 czerwca 2018 r.
Delegaci podsumowali działalność
samorządu zawodowego
- relacja na str. 3-4

Ksawery Krassowski, zasłużony dla Izby
Projektowania Budowlanego, ustąpił
ze stanowiska prezesa. Walne Zgroma-
dzenie IPB na nowego przewodni-
czącego wybrało Jerzego Kotowskiego
- czytaj na str. 6

ISSN 2083-0610

Inżynier Mazowska

Dwumiesięcznik Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

nr 4 (74) lipiec/sierpień 2018

**Inżynierowie
na budowie lądowiska
dla helikopterów**

- str. 7

Nowe wyzwania przed samorządem

Drogie Koleżanki i Koledzy!

Po niedawno odbytych wyborach w izbach okręgowych odbył się XVII Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy PIIB. Dziękuję tym, którzy pracowali w minionej kadencji zarówno w organach Mazowieckiej Izby Inżynierów Budownictwa jak i w organach krajowych. Obecnie wybranym życzę konstruktywnej pracy na rzecz całego środowiska inżynierskiego.

Podczas Zjazdu delegaci zdecydowali, iż funkcję prezesa Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa przez następną, czyli V kadencję funkcjonowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, przypadającą na lata 2018-2022, pełnić będzie członek naszej Izby prof. Zbigniew Kledyński. Nasi przedstawiciele będą licznie reprezentowani w najwyższych organach krajowych. Jestem przekonany, że współpraca będzie układała się jak najlepiej - zgodnie z oczekiwaniami środowiska.

Należy również podkreślić, iż bardzo istotnym wydarzeniem podczas Zjazdu było stanowisko zebranych delegatów, w którym wyrazili stanowczy sprzeciw w sprawie dezintegracji zawodów architekta i inżyniera budownictwa. Zawody te od początku nadawania uprawnień budowlanych, czyli od 1928 r. uznawane były zawsze za zawody pokrewne, których wspólne działanie zmierzało do zbudowania dzieła w postaci obiektu budowlanego. Dziedziny architektury i konstrukcji przenikają się wzajemnie tak, że żaden ze wskazanych zawodów nie jest samodzielny w projektowaniu i budowaniu nowych obiektów.

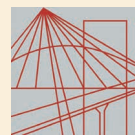
Możemy już podsumować wiosenną sesję egzaminacyjną na uprawnienia budowlane. W tej sesji złożono rekordową liczbę wniosków. Do egzaminu pisemnego przystąpiło 649 osób, a do ustnego 652 osoby. Cieszy nas dobre przygotowanie i również dobra zdawalność. Wydaje mi się, że jest to efekt bardzo dobrej, prawidłowej współpracy Izby z wydziałami budowlanymi uczelni wyższych. Należą się wyrazy podziękowania pracownikom naukowym za tę współpracę. Będziemy ją kontynuować i rozwijać.

Proszę, abyście do „Inżyniera Mazowsza” przesyłali propozycje tematów, a także składali swoje artykuły z relacjami z wydarzeń oraz omawiali zagadnienia istotne dla zawodu. Podejmujcie sprawy, które Was interesują, o których chcielibyście czytać. Warto pokazać innym co dzieje się na Waszej budowie, czym możecie się pochwalić.

Mamy już okres wakacyjny. Jak wiemy jest to szczyt sezonu budowlanego, a przy obecnej koniunkturze jaka panuje w budownictwie nie będzie łatwo o urlop. Mam nadzieję, iż się uda Koleżankom i Kolegom choć na trochę wyrwać z wiru pracy i skorzystać z zasłużonego wypoczynku.

Roman Lulis
przewodniczący Rady MOIIB

Roman Lulis gratuluje Zbigniewowi Kledyńskiemu
wyboru na funkcję prezesa Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Mazowiecka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
02-134 Warszawa,
ul. 1 Sierpnia 36 B
e-mail: maz@piib.org.pl
www.maz.piib.org.pl

godziny pracy biura:

poniedziałki i czwartki : 09.00-18.00
wtorki, środy: 08.00-16.00
piątki: 08.00-14.00

Biuro Izby:

sekretariat biura: pok. 126
tel. centrala: 22 868 35 35, 22 868 35 50,
GSM 693-933-031
fax. 22 868 35 49
e-mail: biuro@maz.piib.org.pl

Przewodniczący Rady MOIIB

sekretariat: pok. 126
dyżury: poniedziałek godz. 12.00-14.00
e-mail: sekretariat.rada@maz.piib.org.pl

Porady prawne udzielane są po wcześniejszym uzgodnieniu telefonicznym.
tel.: 22 868 35 50 wew. 145

Komisja Rewizyjna

przyjęcia interesantów pok. 122
dyżury w czwartki, godz. 14.00-15.00

Komisja Kwalifikacyjna:

sprawy nadawania uprawnień budowlanych i tytułu rzeczoznawcy - parter, wejście II pok. 11, 12
dyżury: pon. i czw. godz. 16.00-18.00
tel.: 22 878 04 03, 22 878 04 04

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

sekretariat - przyjęcia interesantów pok. 120
dyżury: poniedziałek godz. 16.00-18.00
tel. wew. 135

Sąd Dyscyplinarny

sekretariat - przyjęcia interesantów - pok. 120
dyżury - środa - godz. 10.30-13.30
tel. wew. 145

Dział Członkowski:

przyjęcia nowych członków
i wydawanie zaświadczeń - pok. 101
telefon bezpośredni: 22 878 04 11

Dział Doskonalenia Zawodowego:

czytelnia norm i czasopism: pok. 121
telefony bezpośrednie: 22 828 34 10,
wew 140 i 141

BIURA TERENOWE

Godziny przyjęć interesantów
tak jak w biurze w Warszawie

● Ciechanów

ul. Powstańców Warszawskich 6, 06-400 Ciechanów
tel.: 693 933 032
e-mail: btciechanow@maz.piib.org.pl

● Ostrołęka

07-400 Ostrołęka, ul. Mazowiecka 6
tel.: 693 933 033
e-mail: btostroleka@maz.piib.org.pl

● Płock

09-402 Płock, ul. Jachowicza 2, III p. pok 67
budynek Filii Politechniki Warszawskiej
tel.: 693 933 034
e-mail: btplock@maz.piib.org.pl

● Radom

26-600 Radom, ul. Wodna 13/21, I p. pok. 204
budynek Europejskiej Uczelni Społeczno-Technicznej
tel.: 693 933 035
e-mail: btradom@maz.piib.org.pl

● Siedlce

08-110 Siedlce, ul. Sokołowska 161
Collegium Mazovia Innowacyjna Szkoła Wyższa
tel.: 693 933 036
e-mail: btsiedlce@maz.piib.org.pl

Dwumiesięcznik Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Rada Programowa:

Przewodniczący: Mieczysław Grodzki
Członkowie: Andrzej Bratkowski, Radosław Cichocki,
Roman Lulis, Jerzy Kotowski, Mariusz Okuń,
Leonard Runkiewicz, Andrzej Wasilewski.

Nakład: 16.500 egz.

Delegaci MOIIB podczas przerwy w obradach. Fot. Andrzej Rogiński

Polska Izba Inżynierów Budownictwa

XVII Krajowy Zjazd Sprawozdawczo - Wyborczy

W dniach 29-30 czerwca 2018 r. w Warszawie obradował XVII Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Delegaci podsumowali działalność samorządu zawodowego inżynierów budownictwa kadencji 2014-2018. Udzielili też Krajowej Radzie PIIB absolutorium i wybrali nowe władze Izby. Zbigniewowi Kledyńskiemu delegaci powierzyli w V kadencji funkcję prezesa Rady Krajowej PIIB.

XVII Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy PIIB zgromadził 193 delegatów z izb okręgowych, reprezentujących prawie 116 tysięcy członków samorządu inżynierów budownictwa.

W obradach udział wzięli także zaproszeni goście, a wśród nich: **Artur Soboń** - sekretarz stanu w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju, **Norbert Książek** - główny inspektor nadzoru budowlanego, **Maciej Michałowski** - dyrektor w Ministerstwie Infrastruktury, reprezentujący ministra Andrzeja Adamczyka. Przybyli również przedstawiciele samorządów zawodowych i stowarzyszeń naukowo-technicznych. FSNT NOT reprezentowała prezes **Ewa Mańkiewicz-Cudny**, Związek Zawodowy „Budowlani” - przewodniczący **Zbigniew Janowski**, a Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa przewodniczący **Ryszard Trykosko**.

Otwierając obrady XVII Zjazdu, **Andrzej Dobrucki** - prezes PIIB podsumował działalność Izby w 2017 r., zwrócił

uwagę na główne kierunki działań oraz zarysował perspektywę czekających prac V kadencji funkcjonowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Dziś Izba stoi przed zagrożeniem wynikającym z dezintegracji środowiska, czemu trzeba się przeciwstawić.

W dalszej części swojego przemówienia prezes wskazał na celowość opracowania systemu współpracy małych izb z większymi izbami okręgowymi w naszym samorządzie. Andrzej Dobrucki zwrócił także uwagę na potrzebę podnoszenia kwalifikacji przez członków PIIB. Wskazał na konieczność intensyfikacji doskonalenia zawodowego i planowane do przyjęcia przez XVII Zjazd zmiany do regulaminu w sprawie podnoszenia kwalifikacji zawodowych inżynierów budownictwa. Podkreślił szczególną ważność przestrzegania Kodeksu etyki przez inżynierów. Podziękował za dotychczasową współpracę członkom Krajowej Rady, organów statutowych i pracownikom biura. Podkreślił, że zostawia PIIB w dobrej kondycji.

Po wyborze przewodniczącego Zjazdu, którym został **Mariusz Dobrzyniecki** i przyjęciu porządku obrad, koledzy **Andrzej Dobrucki**, **Ryszard Dobrowolski**, **Leonard Szczygalski** (MOIIB), **Stefan Czarnecki** i **Tadeusz Wnuk** zostali odznaczeni *Medalem Honorowym PIIB*.

W oficjalnej części Zjazdu głos zabrali zaproszeni goście. Sekretarz stanu **Andrzej Soboń** zadeklarował kontynuację dalszej współpracy z kierownictwem Izby, zwłaszcza w procesie legislacji. Zapewnił, że ustawa o zawodzie architekta i inżyniera budownictwa nie spowoduje rozłamu w środowisku inżynierów i architektów. Dyrektor **Maciej Michałowski** odczytał list od ministra Adamczyka, doceniający dotychczasową pracę Izby w sprawie poprawy legislacji i z podziękowaniami dla prezesa Andrzeja Dobruckiego. Prezes **Ewa Mańkiewicz-Cudny** wskazywała na konieczność podniesienia prestiżu inżyniera oraz życzyła dobrych wyborów delegatom. Przedstawiciele stowarzyszeń naukowo-technicznych oraz zaprzyjaźnionych samorządów zawodowych podkreślali, że mijająca kadencja była przykładem dobrego współdziałania w wielu ważnych dla budownictwa sprawach. Dziękując za dotychczasową współpracę, liczyli na jej kontynuację z nowymi władzami PIIB. **Wojciech Gęsiak** - wiceprezes Rady Krajowej Izby Architektów RP, mimo różnic w ocenie ustawy o zawodach deklarował chęć znalezienia kompromisu i porozumienia z PIIB.

Następnie poszczególne organy PIIB omówiły swoje sprawozdania, przekazane przed Zjazdem delegatom w formie opracowania książkowego. W sprawozdaniu Krajowej Rady została omówiona m.in. przebudowa i modernizacja budynku przy ul. Kujawskiej 1. Przedstawiono zaawansowanie prac budowlanych, a także chronologię zdarzeń i działań PIIB po katastrofie w październiku 2017 r. Według najnowszego harmonogramu ustalonego z wykonawcą, prace budowlane mają zostać zakończone do 10 stycznia 2019 r. Priorytetem w zarządzaniu budową nowej siedziby PIIB jest minimalizacja strat finansowych i dodatkowych kosztów.

Krajowa Komisja Kwalifikacyjna poinformowała, w latach 2014-2017 uprawnienia budowlane otrzymało 21651 osób. Komisja zwróciła uwagę, że deregulacja zawodów skutkuje słabszymi wynikami egzaminów na uprawnienia, szczególnie ustnych. Wynika to w szczególności z małej efektywności praktyk zawodowych wymaganych do uprawnień budowlanych. Przewodniczący Krajowego Sądu Dyscyplinarnego i Krajowy Rzecznik Koordynujący omówili liczbę zgłaszanych spraw do organów. Przewodniczący Krajowej Komisji Rewizyjnej, pozytywnie

nie oceniając działalności organów izby, zgłosił wnioski o udzielenie absolutorium. Omówiono również budżet na 2019 r. oraz przyjęto go w głosowaniu.

Kluczowym wydarzeniem, kończącym pierwszy dzień obrad, był wybór przewodniczących organów krajowych PIIB na V kadencję, na lata 2018-2022. Na funkcję prezesa zostali zgłoszeni przez delegatów koledzy **Mieczysław Grodzki** i **Zbigniew Kledyński**. Po wysłuchaniu prezentacji kandydatów i ich wizji funkcjonowania Izby w nowej kadencji, delegaci w tajnym głosowaniu wybrali na prezesa Krajowej Rady PIIB Zbigniewa Kledyńskiego.

Nowy prezes, dziękując za powierzenie mu funkcji podkreślił, że doloży starań aby ścisła współpraca z wszystkimi izbami okręgowymi sprzyjała wzrostowi prestiżu inżyniera budownictwa, jednoznacznie uznanego jako zawód zaufania publicznego. Zadeklarował otwartość i kontynuację działań zapoczątkowanych w IV kadencji, m.in. szybkiego zakończenia budowy nowej siedziby PIIB.

Zgodnie z wyborem delegatów, funkcję przewodniczącego Krajowej Komisji Rewizyjnej będzie pełniła **Urszula Kalik** (SIOIIB). Na przewodniczącego Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej wybrano **Krzysztofa Latoszka** (MOIIB), zaś na

przewodniczącego Krajowego Sądu Dyscyplinarnego - **Mariana Zdunka** (WMO-IIB). Stanowisko Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej - koordynatora powierzono **Agnieszce Jońca** (ŁOIIB). Następnie delegaci zdecydowali o liczebności organów Krajowej Izby.

Drugi dzień zjazdu rozpoczęto od wystąpienia **Jerzego Kotowskiego** - prezesa Izby Projektowania Budowlanego, który poruszył zagadnienia projektowania i zamówień publicznych. Apelowal o realizowanie porozumienia między Izbami oraz wykorzystanie doświadczeń IPB w konsultacjach z zakresu legislacji. Następnie przystąpiono do wręczenia Złoty i Srebrnych Honorowych Odznak PIIB. Złotą odznakę otrzymali **Mariusz Dobrzyński** i **Tomasz Grzeszczak**, natomiast srebrną **Krzysztof Trojan**.

Po uhonorowaniu zasłużonych delegatów przystąpiono do wyboru nowych składów organów statutowych. Delegaci zgłosili 56 kandydatów do 42-osobowej Rady i na podstawie głosowania członkami Krajowej Rady zostali następujący delegaci Izby Mazowieckiej: **Mieczysław Grodzki**, **Andrzej Jaworski**, **Dariusz Karolak**, **Roman Lulis**, **Mariusz Okuń**, **Tomasz Piotrowski** i **Włodzimierz Szymczak**. Członkiem Krajowej Komisji Rewizyjnej

został **Konrad Włodarczyk**. Członkiem Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej został **Paweł Król**. Członkami Krajowego Sądu Dyscyplinarnego zostali **Jerzy Putkiewicz** i **Andrzej Tabor**. Krajowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej został **Dariusz Walasek**.

W dalszej części, delegaci po wymianie uwag i spostrzeżeń, przyjęli program działania PIIB na lata 2018-2022. Obejmuje on działania w dwóch strategicznych kierunkach. Na zewnątrz samorządu zawodowego są to działania informacyjne, współpraca z parlamentem RP, rządem RP, instytucjami samorządowymi i organizacjami działającymi w szeroko rozumianym budownictwie. Natomiast działania skierowane do członków samorządu i na ich rzecz obejmują m.in. poprawę komunikacji wewnętrznej, integrację środowiska, promowanie zasad etyki zawodowej oraz działalność szkoleniową.

Omówiono też i poddano pod głosowanie wnioski zgłoszone w czasie XVII Krajowego Zjazdu oraz przesłane przez zjazdy okręgowe. Delegaci w głosowaniu zaakceptowali wskazanie Komisji Uchwał i Wniosków, że realizacją przyjętych wniosków, zajmą się odpowiednie organy PIIB.

Dariusz Karolak

Usprawnianie procesu inwestycyjnego w budownictwie Samorządowe dyskusje

13 czerwca 2018 r. w siedzibie Urzędu Dzielnicy Wilanów m. st. Warszawy odbyło się spotkanie na temat usprawniania procesu inwestycyjnego w budownictwie. Połączone ono było z prelekcją dotyczącą 90-lecia nadawania uprawnień budowlanych.

Organizatorami spotkania byli: Mazowiecka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, Burmistrz Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy oraz Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Warszawie. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele Prezydium Rady MOIIB, **Ludwik Rakowski** - przewodniczący Sejmiku Mazowsza, burmistrz Dzielnicy Wilanów, **Artur Buczyński** - zastępca burmistrza Dzielnicy Wilanów, **Jerzy Putkiewicz** - przedstawiciel Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa oraz członkowie MOIIB i mieszkańcy Dzielnicy Wilanów. Uczestników spotkania powitał burmistrz Ludwik Rakowski przedstawiając inwestycje, działania i problemy dzielnicy. Następnie głos zabrali Roman Lulis - przewodniczący Rady MOIIB oraz Artur Buczyński. Jako pierwszy dokonał prezentacji z działalności Mazowieckiej

Od lewej: Mieczysław Grodzki, Roman Lulis i Ludwik Rakowski. Fot. Anna Domańska.

Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa **Mieczysław Grodzki** - zastępca przewodniczącego Rady MOIIB. Uczestnicy mieli okazję dowiedzieć się więcej na temat działalności statutowej Izby, rodzajów szkoleń, podnoszenia kwalifikacji zawo-

dowych oraz współpracy MOIIB z innymi podmiotami tj. z uczelniami wyższymi czy w ramach Mazowieckiego Forum Samorządów Zaufania Publicznego.

Jerzy Putkiewicz dokonał prelekcji nt. 90-lecia nadawania uprawnień budowlanych. Uczestnicy mieli okazję zapoznać się zarówno z aktualnym stanem prawnym dotyczącym kwalifikacji i nadawania uprawnień budowlanych jak i rysem historycznym.

W dalszej części spotkania Artur Buczyński, dokonał prezentacji inwestycji na obszarze Wilanowa. Przedstawiono także film poglądowy dotyczący projektu budowy Południowej Obwodnicy Warszawy.

Po wszystkich prezentacjach uczestnicy spotkania mieli możliwość zadawania pytań organizatorom. Trwała ożywiona dyskusja. W dyskusji oprócz organizatorów, głos zabrali między innymi: **Jerzy Kotowski** - zastępca przewodniczącego Rady MOIIB, **Mariusz Okuń** - sekretarz Rady MOIIB, **Andrzej Wasilewski** - zastępca sekretarza Rady MOIIB, **Grażyna Lendzion** - członek Komisji ds. Współdziałania z Uczelniami, Organami Administracji Publicznej i Stowarzyszeniami Naukowo Technicznymi. **Roman Lulis** - przewodniczący Rady MOIIB dokonał podsumowania i podziękował obecnym za aktywność.

Radosław Cichocki

Zastępca Przewodniczącego Rady MOIIB

Studia na kierunku Budownictwo ukończył na Politechnice Lubelskiej. Podjął pracę w Warszawie zdobywając cenne doświadczenie, jako inżynier budowy. Po uzyskaniu uprawnień w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, a później drogowej, zaczął pełnić samodzielne funkcje kierownika budowy oraz inspektora nadzoru. Współpracując z firmami specjalizującymi się w nadzorze inwestorskim, nadzorował budowy sektora publicznego, takie jak: szkoły, żłobki, laboratoria,

szpital, halę sportową oraz sektora prywatnego: przychodnię zdrowia, budynki mieszkalne wielorodzinne oraz galerię handlową.

Od początku przynależności do MOIIB podjął aktywną działalność, praktycznie wspomagającą doskonalenie zawodowe. Organizuje ciekawe i różnorodne tematycznie wycieczki na budowy oraz do zakładów produkcyjnych materiałów budowlanych i prefabrykacji. W Kole Młodych MOIIB został wybrany przewodniczącym, którego obowiązki poza wycieczkami technicznymi obejmują organizowanie wykładów i realizowanie inicjatyw integracyjnych połączonych z doskonaleniem zawodowym. Na XVII Zjeździe MOIIB został wybrany do Rady Okręgowej, w której pełni funkcję zastępcy przewodniczącego Rady oraz koordynatora Komisji ds. współpracy z uczelniami, organami administracji publicznej i stowarzyszeniami N-T. Ponadto jest autorem artykułów do „Inżyniera Mazowsza”, wykładowcą „Praktycznych aspektów budownictwa”, członkiem PZITB, zawodnikiem w drużynie piłki siatkowej reprezentującej MOIIB w Lidze firm Play Volley.

Mariusz Okuń

Sekretarz Rady MOIIB

Absolwent Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej. Członek Rady Krajowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Posiada uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w dwóch specjalnościach: konstrukcyjno-budowlanej oraz drogowej. Posiada ponad 20-letnie doświadczenie zawodowe w budownictwie. Przechodził przez kolejne szczeble awansu zawodowego, poczynając od funkcji majstra, poprzez kierownika budowy, inspektora nadzoru, kierownika projektu w firmach prywatnych i instytucjach państwowych. Zrealizował blisko 900 lokali mieszkalnych (55 tys. m² powierzchni) i usługowych, hal magazynowych o powierzchni w sumie 123 tys. m² oraz obiektów specjalnych. Ponadto zrealizował rewitalizację ponad 50 tys. m² powierzchni obiektów zabytkowych. Posiada również w ramach uprawnień budowlanych tytuł Rzeczoznawcy Budowlanego PZITB w specjalności budownictwo zabytkowe. Wieloletnie doświadczenie zawodowe związane z praktyczną realizacją procesów budowlanych na różnych stanowiskach w wielu firmach, w połączeniu z ciągłym uzupełnianiem wykształcenia, zostało potwierdzone poprzez uzyskanie najwyższego tytułu zawodowego - rzeczoznawcy budowlanego (ponad 200 opracowań). Od początku pracy zawodowej aktywnie i twórczo angażuje się w pracy społecznej na rzecz samorządu zawodowego PIIIB, MOIIB, oraz stowarzyszeń Naczelnej Organizacji Technicznej, PZITB, SITPMB. W dowód uznania, jako aktywny praktyk z dużym doświadczeniem, został powołany na sędziego sprawozdawcę w konkursie Budowa Roku PZITB. W IV kadencji był członkiem Rady MOIIB oraz kilku komisji problemowych, w obecnej kadencji powierzono mu funkcję sekretarza Rady MOIIB.

Dariusz Karolak

Zastępca Skarbnika Rady MOIIB

Z budownictwem związany jest od 21 lat. Ukończył z wyróżnieniem oba stopnie studiów na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej (Nagroda Ministra Infrastruktury za pracę inżynierską - projekt żelbetowej skoczni narciarskiej o punkcie konstrukcyjnym K90). W 2004 r. zdobył uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Posiada uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego PIIIB

i SITPMB oraz PZITB m.in. w specjalności budownictwo zabytkowe. W pracy zawodowej pełni samodzielne funkcje techniczne w budownictwie prowadząc własne biuro projektowe, gdzie zajmuje się projektowaniem konstrukcji betonowych, stalowych i drewnianych w budownictwie kubaturowym. Wykonuje również ekspertyzy oraz projekty przebudów i rewitalizacji budynków zabytkowych, zarówno budynków mieszkalnych (warszawskie kamienice) jak i publicznych (np. XVII-wieczny klasztor w Kielcach, Zamek Królewski w Warszawie). Od 1997 r. do dnia dzisiejszego wykonał ponad 300 zrealizowanych projektów obiektów kubaturowych oraz ponad 180 ekspertyz i opinii technicznych. Czynnym angażuje się na rzecz samorządu zawodowego działając w Mazowieckiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa, gdzie od 2014 r. jest członkiem Rady, a w obecnej kadencji będąc członkiem Prezydium pełni funkcję zastępcy skarbnika oraz przewodniczącego Komisji ds. podnoszenia kwalifikacji zawodowych i integracji. Jest także członkiem Prezydium Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych, Prezydium PZITB O/Warszawa oraz komisji problemowych FSN-T NOT.

Daniel Opoka

Członek Prezydium Rady MOIIB

W 2012 r. uzyskał tytuł inżyniera budownictwa, w 2013 r. tytuł magistra na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Już w czasie trwania studiów, podjął prace w biurze projektowym, poznając strukturę projektowania konstrukcji i zdobywając cenne doświadczenie zawodowe. Po dwuletniej praktyce projektowej, przyszedł czas na praktykę wykonawczą na warszawskich budowach. Zdobyta praktyka, umożliwiła mu uzyskać w 2016 r. uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, w zakresie projektowania oraz wykonawstwa i uzyskanie członkostwa w Mazowieckiej OIIB. Od 2014 r. prowadzi własną działalność gospodarczą, realizując zagadnienia projektowe, a także uczestnicząc w licznych inwestycjach budowlanych jako inspektor nadzoru.

Od 2016 r. angażuje się czynnie w „życie” Izby jako zastępca przewodniczącego Kola Młodych MOIIB, a także członek Komisji ds. Edukacji i Wdrożenia BIM. Podczas XVII Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego MOIIB, został wybrany członkiem Okręgowej Rady, a także delegatem na Krajowy Zjazd PIIIB. Jako przedstawiciel młodego pokolenia inżynierów, został powołany do składu Prezydium Okręgowej Rady. Otwarty na nowe technologie i wdrażanie systemów usprawniających proces budowlany, zwolennik propagowania technologii BIM wśród członków MOIIB, a także wdrożenia jej w Polsce przy realizacji inwestycji publicznych.

Walne Zgromadzenie Wyborcze Izby Projektowania Budowlanego

Bez uwzględnienia racji fachowców nie będzie dobrego prawa

Zasłużony dla IPB Ksawery Krassowski ustąpił z funkcji prezesa. Fot: Miłosz Trukawka

24 maja br. w sali „Prochemu” odbyło się Walne Zgromadzenie Wyborcze Izby Projektowania Budowlanego. Wśród gości honorowych znaleźli się między innymi prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa - Andrzej Roch Dobrucki i niżej podpisany - przewodniczący Mazowieckiej OIIB.

Zgodnie z przewidywaniami podczas tego zebrania ustąpił ze stanowiska prezesa docent **Ksawery Krassowski**, założyciel i jedyny lider tej organizacji. Ta okoliczność była przyczyną licznych wystąpień dziękczynnych pod adresem tak niezwykle zasłużonego twórcy cenionej w środowisku budowlanym Izby. Prezes PIIB wystosował specjalny adres, podsumowujący 28-letnią aktywność Izby, w której obok zasług prezesa Krassowskiego podkreślił również ogromny merytoryczny wkład w działalność Izby **dr inż. Aleksandra Krupy** i **dr inż. Kazimierza Staśkiewicza**.

Zgromadzenie bardzo sprawnie prowadził wieloletni członek Prezydium Rady IPB **Mieczysław Szymański**, były prezes poznańskiego Kolprojektu. Po przemówieniach gości nastąpiła uroczystość przekazania tytułów Honorowych Członków Izby **Zbigniewowi Janowskiemu** - przewodniczącemu ZZ Budowlani oraz sześciu zasłużonym dla środowiska projektowania członkom byłych i obecnych władz Izby. Następnie zebrani wysłuchali bardzo interesującej prelekcji dotyczącej działalności ECCE - Europejskiej Rady Inżynierów Budownictwa wygłoszonej

przez **Włodzimierza Szymczaka**, prezydenta tej organizacji.

W dalszym ciągu Zgromadzenia przystąpiono do realizacji formalnej części porządku dziennego. Najistotniejszym wystąpieniem było sprawozdanie z działalności w czasie ostatniej kadencji w latach 2014-2017. Przygotował je i wygłosił **Jerzy Kotowski**, jeden z wiceprezesów Izby - zastępca przewodniczącego Rady MOIIB. Wśród zadań Izby stawiano sobie, i nadal jest to główny element działań na przyszłość, monitorowanie poczynań legislacyjnych Rządu i władz ustawodawczych i najsukcesowniej oddziaływanie na regulacje prawne decydujące o optymalnym realizowaniu budów w naszym kraju. Stwierdzono w nim, że nie dość wyraźnie informowani są członkowie o ogromnej ilości wystąpień oficjalnych Izby do władz z opiniami dotyczącymi projektów regulacji prawnych. W upływającej czteroletniej kadencji sformułowano ponad 50 oficjalnych stanowisk Izby, którym towarzyszyło zapoznawanie się z obszernymi materiałami źródłowymi i prowadzenie bogatych konsultacji ukierunkowanych na zoptymalizowanie postulatów, opinii i wniosków kierowanych następnie do decydentów.

W kontekście kilkuletniego przygotowywania Kodeksu Urbanistyczno-Budowlanego podkreślono jak wielki był społeczny wysiłek nastawiony na konstruktywne opiniowanie tego aktu. Rozwiązanie Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego cofnęło krajowe prawodawstwo w tej materii. Nowe propozycje przepisów w zakresie zagospodarowania przestrzennego i prawa budowlanego stawia przed nowymi władzami Izby, obowiązek niezwykle uważnego monitorowania efektów tych prac i formułowania opinii zawodowców-projektantów. Dotyczy to naturalnie wszystkich projektów innych ustaw, rozporządzeń, przepisów i wytycznych, związanych z budowaniem.

Sprawozdanie zawierało informacje o organizowanych wspólnie z PIIB konferencjach dotyczących procesów inwestycyjnych, usprawnień w projektowaniu i realizacji obiektów, roli samorządu zawodowego, a także o forum dyskusyjnym poświęconym programowaniu inwestycji budowlanych, organizowanym z naszą Izłą Okręgową. Szczególnym wydarzeniem w życiu Izby były uroczystości jubileuszowe 25-lecia podsumowujące w 2015 roku historyczny dorobek Izby.

Wybory na kadencję 2018-2022 obejmowały obok prezesa Izby 12-osobową Radę, Komisję Rewizyjną i Sąd Honorowy. W skład Rady wchodzi czterech przewodniczący regionów i przewodniczący Rady Koordynacyjnej Biur Projektów. Zgodnie z przewidywaniami prezesem Izby został kolega **Jerzy Kotowski**, który w swym słowie wyrażającym podziękowanie za okazane zaufanie, stwierdził: - Po 28 latach przywództwa tak charyzmatycznego, świetnie przygotowanego do tej roli Ksawerego Krasowskiego, podejmuję to zadanie w przekonaniu, że deklarowane ściśle współdziałanie członków Rady IPB, pozwoli na kontynuowanie pożytecznej działalności Izby, na rzecz unowocześnienia i upraszczania procesów inwestycyjnych, na rzecz realnego oddziaływania na legislację gospodarczą. Obyśmy okazali się skuteczni.

Gratulując serdecznie wyboru, życząc skuteczności koledze Jerzemu mam nadzieję, na dalsze zbliżenie i rozwój współpracy Izb, sprzyjające rozszerzeniu zakresu wspólnych przedsięwzięć, zwłaszcza dotyczących doskonalenia zawodowego.

Roman Lulis

Konstrukcja nośna lotniska

Lądowisko na szpitalu przy Lindleya

W dużych aglomeracjach miejskich takich jak Warszawa, cechujących się bardzo dużym natężeniem ruchu drogowego, budowa lądowisk dla śmigłowców przynosi oczekiwane rezultaty, a rozwijanie tego typu infrastruktury jest bardzo ważne. Już we wrześniu 2018 r. na dachu Szpitala Klinicznego Dzieciątka Jezus w Warszawie przy ul. Lindleya będą mogły wylądować pierwsze śmigłowce Lotniczego Pogotowia Ratunkowego.

Względy techniczne wpłynęły na przyjęte rozwiązanie płyty lądowiska jako kwadrat o wymiarach 21 m x 21 m. Na zewnątrz płyty zamontowano kratę pomostową, a dalej w kierunku zewnętrznym siatkę bezpieczeństwa o szerokości 1,5 m. W najbliższym czasie na płycie lądowiska wykonane zostaną bardzo precyzyjne wskaźniki ścieżki schodzenia - system lamp HAPI oraz wzrokowy system naprowadzania azymutalnego - lampy SAGA jako system oświetlenia nawigacyjnego dla śmigłowców.

Nadbudowana, pięciokondygnacyjna część obiektu została wzniesiona w 1957 roku w technologii tradycyjnej. Z uwagi na zabytkowy charakter obiektu, budowa lądowiska na dachu wymagała wykonania szeregu wzmocnień i zabezpieczeń konstrukcji, aby jego użytkowanie było bezpieczne. W ramach wzmocnienia konstrukcji wykonano m. in. wzmocnienie ścian poddasza pod lądowiskiem, wzmocnienie istniejących belek stropodachu. Niezbędne było także przebudowanie dachu związane z wykonaniem konstrukcji nośnej oraz zmianą pokrycia dachowego o odpowiedniej wymaganej odporności ogniowej. Poверхnia lądowiska wynosi 665,1 m².

Pokrycie płyty lądowiska z aluminiowych paneli

Główny ustrój nośny lądowiska stanowi jedenaście stalowych dźwigarów kratowych opartych poprzez słupy stalowe na istniejącej konstrukcji budynku. Rozstaw dźwigarów kratowych dostosowany jest do rozstawu belek żelbetonowych stropodachu. Podparciem dźwigarów kratowych są słupy wykonane z profili stalowych.

Płytę lądowiska stanowi lekkie pokrycie z aluminiowych paneli komorowych (60 kg/m²). Wyniesiono ją ponad poziom atyk istniejącego budynku o ok. 2,0 m. Wymiary

wymaganego lądowiska są większe od szerokości budynku, co wpłynęło na zastosowanie rozwiązania w postaci wsporników o wysokości około 6,50 m. Płyta wykonana z lekkich paneli aluminiowych charakteryzuje się możliwością bardzo szybkiego montażu. Z uwagi na duże drgania, jakie przenoszone są na budynek podczas lądowania helikoptera, zastosowano elementy zabezpieczające takie jak łożyska oraz podkładki elastomerowe.

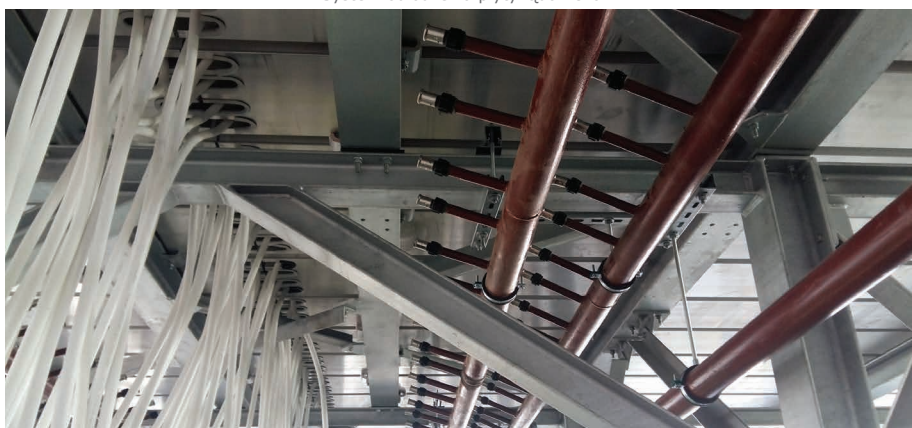
Bardzo ważnym elementem podczas budowy lądowiska było wykonanie ogrzewania płaszczyznowego w panelach aluminiowych w ramach systemu odlodzenia płyty lądowiska, które jest bardzo istotne ze względów bezpieczeństwa. Jako czynnik grzewczy zastosowano glikol, aby ogrzewanie działało także przy bardzo niskich temperaturach.

16 maja 2018 r. członkowie Mazowieckiej Izby Inżynierów Budownictwa, w tym liczna reprezentacja Koła Młodych Inżynierów, odwiedzili budowę lądowiska dla śmigłowców Lotniczego Pogotowia Ratunkowego na dachu budynku Szpitala Klinicznego Dzieciątka Jezus w Warszawie. Wizyta rozpoczęła się od prelekcji **Pawła Szumilasa**, kierownika robót, podczas której omówił on technologię wykonywanych robót. Następnie oprowadził uczestników wycieczki po obiekcie, omawiając wykonane elementy budowy.

Tego typu obiekty nie są często wykonywane. Możliwość zapoznania się z inwestycją bezpośrednio na budowie jest więc cennym doświadczeniem. Informacje dotyczące specyfiki budowy lądowisk śmigłowców na budynku szpitala pogłębiają wiedzę inżynierską. Dlatego dziękuję Rafałowi Kaczmarkowi – kierownikowi budowy oraz Pawłowi Szumilasowi – kierownikowi robót za udzielenie informacji podczas zwiedzania obiektu. Dziękuję firmie Climamedic sp. z o.o. za umożliwienie wstępu na budowę.

tekst i zdjęcia: Radosław Cichocki

System odlodzenia płyty lądowiska

Budowa mostu MA-09 przez Wisłę

Szybciej z Gdańska do Elbląga

Budowa drogi ekspresowej S-7

W październiku 2018 r. będzie można przejechać długo wyczekiwany odcinkiem trasy S-7 Gdańsk (A-1) - Elbląg (S-22). Trasa S-7 jest ważnym szlakiem komunikacyjnym, który docelowo ma połączyć Trójmiasto z Warszawą oraz w dalszej kolejności z Kielcami i Rabką co ma stanowić połączenie aglomeracji gdańskiej, warszawskiej oraz krakowskiej.

Droga ta będzie jednym z głównych korytarzy transportowych w kraju, ponieważ obok autostrady A1 to właśnie ona będzie jedną z podstawowych dróg prowadzących nad polskie morze. Jednak dla mieszkańców Pomorza to właśnie odcinek Gdańsk - Elbląg jest najważniejszym odcinkiem krajowej S-7.

Budowa została podzielona na dwa odcinki: odcinek I Koszwały - Nowy Dwór Gdański długości 20,5 km i odcinek II Nowy Dwór Gdański - Kazimierzowo długości 19,1 km.

Budowa odcinka I realizowana jest przez czeską firmę Metrostav. Zaawansowana jest w ok. 78 proc. Oprócz budowy samej drogi w ramach inwestycji przewidziano także realizację m. in. dwóch węzłów drogowych „Cedry Małe” oraz „Dworek”, budowę 12 obiektów mostowych, w tym największy MA-09 biegnący nad rzeką Wisłą o długości prawie 1 km, oraz jednego tunelu. Budowa obejmuje także wykonanie przepustów drogowych, przebudowę istniejących dróg, budowę i przebudowę infrastruktury podziemnej, zbiorników retencyjnych, ekranów akustycznych.

Most MA-09 wykonywany jest metodą nasuwania podłużnego poszczególnych segmentów. Wykonywane są one niezależnie jako prefabrykaty a następnie wciągane na podpory za pomocą belki dziobowej. Technologia ta pozwala na budowę 28 mb ustroju tygodniowo.

Odcinek II realizowany jest przez polską firmę Budimex. W jego ramach, oprócz samej drogi, realizowane są dwa węzły drogowe „Żuławy Zachód” oraz „Elbląg Zachód”, budowa 26 obiektów inżynierskich, w tym 6 mostów autostradowych i drogowych, 6 wiaduktów, 11 przejść dla zwierząt. Budowa obejmuje także wykonanie przepustów drogowych, przebudowę istniejących dróg, budowę i przebudowę infrastruktury podziemnej, zbiorników retencyjnych, ekranów akustycznych. Tylko na odcinku II jednocześnie pracuje prawie 600 osób, co pokazuje jak olbrzymia jest to inwestycja.

Największym obiektem mostowym odcinka II jest most MA-22 stanowiący przeprawę przez rzekę Nogat. Jest to obiekt trzynastoprzęsłowy o długości prawie 600 m. Most położony jest na obszarze Natura

2000 co wymusza zwiększoną ostrożność wykonywanych prac.

Budowa drogi ekspresowej S-7 na odcinku Gdańsk - Elbląg jest bardzo trudna ze względu na jego lokalizację. Odcinek ten bowiem leży na podmokłych terenach Żuław, które znacznie utrudniają pracę przez występowanie tam głównie gruntów słabonośnych o znacznej miąższości. Jest to jedyna budowa drogi w Polsce, dla której projektant przewidział wzmocnienie każdego m² podłoża. Sprawia to, że trzecią część wartości kontraktu stanowią roboty związane ze wzmocnieniem podłoża. Wzmacnianie podłoża odbywa się głównie przez palowanie. 15 palownic codziennie przez 24 godziny na dobę wciska drenaż, wykonuje pale oraz kolumny cementowo - żwirowe. Całość inwestycji posadowiona jest na tysiącach pali. Tylko na odcinku II wykonano 1709 km pali, ponad 6 milionów drenów prefabrykowanych oraz ponad 800 tys mb kolumn żwirowo-betonowych.

Trasa S-7 na odcinku Gdańsk-Elbląg zdecydowanie poprawi bezpieczeństwo i komfort jazdy, skróci czas podróży do aglomeracji trójmiejskich, zwiększy się płynność ruchu poprzez zastosowanie węzłów dwupoziomowych oraz wiaduktów.

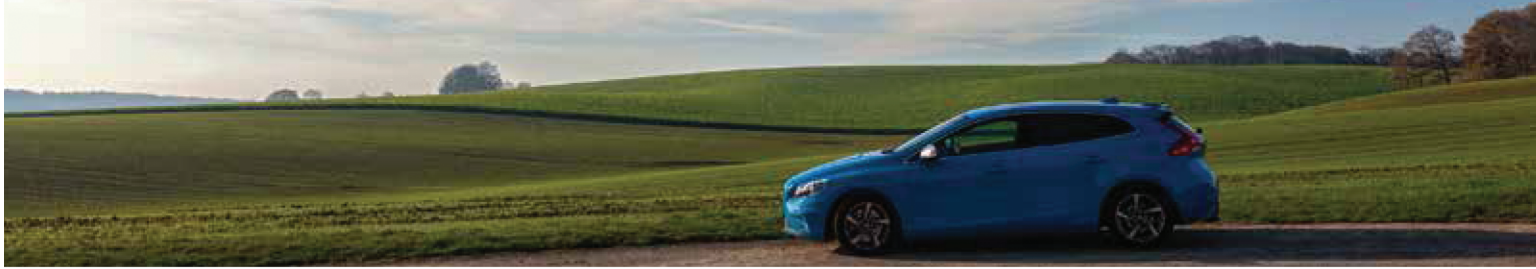
22 lutego 2018 r. członkowie Koła Młodych Inżynierów MOIIB, dzięki uprzejmości firm Budimex oraz Metrostav, mieli możliwość obejrzenia budowy. Na odcinku I mieliśmy możliwość spotkania z **Mariuszem Jańczewskim**, kierownikiem budowy oraz **Bogdanem Puchalą**, którzy zabrali nas na budowę mostu przebiegającego nad Wisłą oraz opowiedzieli o specyfice budowy mostów w technologii nasuwanej. Po budowie II odcinka oprowadzili nas **Piotr Sumila**, kierownik budowy Budimex oraz **Marcin Wilary**, kierownik robót, opowiadając o metodach palowania oraz metodach na pracę w tak trudnych warunkach gruntowych jakim są Żuławy Wiślane.

tekst i zdjęcia: Radosław Cichocki

Most MA-22 nad rzeką Nogat

Mieć albo nie mieć; oto jest pytanie!

Miałem kiedyś sąsiada. Kamienica, w której mieszkałem w młodości była na tyle nie duża, że łatwo się było w niej wyróżnić i wszystko co nie typowe rzucało się w oczy. A sąsiad wyróżniał się dosyć skutecznie. Otóż, miał samochód.

I niczym wytrawny fleet manager zawsze, raz na ¾ lata wymieniał go na nowy. Na parkingu, pod domem można było podziwiać coraz to nowsze produkty ówczesnej motoryzacji. I zazdrościć. Sąsiad zawsze był bardzo dumny z auta. Każdy pojazd zawsze zakupiony za z trudem uzbierane oszczędności, ubezpieczony, odśnieżony, przykryty plandeką. Perła w prywatnej koronie. Jedyna perła.

Samochód zawsze stał w jednym miejscu. Nikt nie był w stanie zająć owego miejsca bo tak jak wspominałem, samochód stał. Jeździł tylko raz w roku. Na wakacje. 900 km rocznie bo sąsiad zawsze jechał do tego samego miejsca wakacyjnego. Dzierń wyjazdu, ach co to było za wydarzenie. Lśniące czystością, zapakowane pod sufit auto. Wielka podróż. I tak rok w rok aż do sprzedaży pojazdu. A sprzedać taki samochód to nie była łatwa sprawa. Nikt nie wierzył w przebieg. Nie raz dostało się sąsiadowi za to, że aż tak bezczelnie licznik skręcił. 3500 kilometrów po 4 latach. Pachniało kanterem na kilometr. Biedak musiał się tłumaczyć, że jest uczciwy. Po sprzedaży rytuał się powtarzał. Do kasy co sąsiad otrzymał za sprzedane auto, dokładał kolejne oszczędności, kupował, ubezpieczał. Karuzela się kręciła. Znajomy taksówkarz, pukał się w czoło. „Panie Staszku, ja Pana za parę stówek rokrocznie na te wczasy będę woził. Przecież Pan puszcza kupę kasy dymem”. Bez skutecznie. Siła posiadania była większa niż przywiązanie do oszczędności i zdrowy rozsądek.

Przyjaciel mojego taty miał zgoła inne podejście. On kupował auto i zajeżdżał je prawie na „śmierć”. Oczywiście, w grę zawsze wchodziły oszczędności całej rodziny. Zamiast nowego telewizora, wakacji nad morzem czy edukacji dzieci, kasa szła na auto. Albo na jego zakup, ubezpieczenie albo na podtrzymywanie żywota. Świat kręcił się wokół samochodu tak jak ziemia wokół słońca. W końcu w życiu należy mieć cel. Przyjaciel taty ulokował uczucia w aucie.

Kult posiadania auta przetrwał do dzisiaj. Czy to jako wyróżnik osobowości, podkreślenie statusu społecznego, obiekt dumy czy narzędzie wkurzające zazdrosnego sąsiada. Sama analiza cyfr opisujących narzędzia finansowe użyte do zakupu samochodów pokazuje nasze „staroświeckie” przyzwyczajenia do posiadania rzeczy (wciąż króluje gotówka, kredyt, leasing z niską wartością wykupu). Wolimy wydać nasze oszczędności lub zadłużyć się aby

mieć. W końcu „moje” ma znaczenie. W XXI wieku jesteśmy otoczeni i osaczani najnowszymi, ciągle zmieniającymi się narzędziami mobilności i bycia „online”, taki sposób myślenia przechodził będzie do lamusa. Dziś na rynku jest wiele sposobów zapewniających nam szeroką rozumianą mobilność. Nie wymagających od nas rezygnacji z oszczędności, z zadłużania się, z obciążania balastem jakim jest posiadanie i używanie rzeczy takiej jak np. samochód. I to bez rezygnacji z zalet, jakie ten samochód daje. Począwszy od Uber’a, Carsharing’u, aż po wynajem krótko czy długoterminowy, leasing z wysoką wartością rezydualną, bez obowiązku wykupu pojazdu, z pakietami serwisowymi itp. Każdy jest w stanie dopasować swoją potrzebę mobilności do propozycji jakie niesienie z sobą rynek.

Ja auto wynajmuję. Jeżdżę samochodem jaki przy zakupie gotówką zjadłaby wszystkie moje oszczędności lub wykorzystał cały mój limit kredytowy. Nie muszę się martwić o serwis, ubezpieczenie, jego wartość odsprzedaży itp. Po prostu używam. Tak jak telefon, komputer, wiertarkę czy kosiarkę do trawy. Wartość posiadania nie jest u mnie aż tak silnie rozwinięta. Wolę wakacje z rodziną, ładne rzeczy, miło spędzony czas z przyjaciółmi niż obiekt „dumy” stojący na dworze czy w garażu.

Świat rozwija się bardzo szybko. Wraz z rozwojem infrastruktury możemy wszędzie dojechać relatywnie tanio pociągiem, autobusem czy też samolotem. Na ulicy wynajmiemy rower, skuter, samochód a za wszystko zapłacimy telefonem komórkowym. Przy większych potrzebach komunikacyjnych w prosty sposób wynajmiemy samochód na dowolny termin, okres i na elastycznych warunkach. Będziemy coraz bardziej mobilni. Coraz sprawniejsi. Coraz ciekawsi świata.

Wybierz swój samochód,
my zajmiemy się resztą

Skontaktuj się z nami

T: +48 22 223 60 65
E: kontakt@car4drive.pl
W: car4drive.pl

 Car4Drive

Mysł mobilnie
Stale raty bez niespodzianek

Odbiór budynku to nie koniec, ale dopiero początek pracy inżyniera budowlanego

Piotr Janowski, Marek Mieszanowski - Zarząd SMB „Jary” w Warszawie

Tytułowa teza może być dla wielu czytelników szokująca, ale - choć bardzo przewrotna - jest prawdziwa. Czas życia budynku mieszkalnego można obliczać na około 100 lat. W przypadku nowopowstających obiektów biurowych lub handlowych jest to (ze względów biznesowych) lat 25 do 40. Ale zawsze jest to wielokrotnie więcej niż czas projektowania i budowy. W zarządzaniu budynkami roli inżyniera - profesjonalisty nie sposób przecenić. Widać to najlepiej w spółdzielniach mieszkaniowych zarządzających tysiącami budynków i dziesiątkami jeśli nie setkami tysięcy lokali.

Problemy zaczynają się często już nazajutrz po przekazaniu kluczy nabywcy (lub nawet wcześniej - na etapie prac wykończeniowych). W przypadku mieszkań będących przedmiotem obiegu wtórnego - niemal zawsze. Do pracy przystępują architekci wnętrz. Ci z wykształceniem plastycznym (po ASP) potrafią sporo. Przystawienie ścian nośnych, sytuowanie kuchni lub toalety z dala od pionów kanalizacyjnych, ignorowanie potrzeby wentylacji to codzienność. W naszej praktyce najciekawsza dokumentacja techniczna przebudowy (otwór szerokości 5 m w ścianie nośnej na 2 piętrze dziewięciopiętrowego budynku) była krótka i treściwa: *otwór należy wykonać przy zastosowaniu właściwych narzędzi*. Wyjaśnienie takiej *całkowicie niezrozumiałej zawilosci, bo przecież mieszkanie to moja własność* może być zadaniem znacznie bardziej stresującym niż wyegzekwowanie od podwykonawcy zgodności wykonanych prac z projektem.

Zgodnie z przepisami rozdz. 6 Prawa budowlanego obiekty powinny być poddawane przez właściciela lub zarządcę kontrolom okresowym. Kontrole muszą być przeprowadzane przez osoby posiadające uprawnienia budowlane w określonej specjalności. W spółdzielniach prowadzone przeglądy są przyczynkiem do sporów z mieszkańcami, którzy często zgłaszają nieistniejące lub wyolbrzymione problemy, albo - wręcz przeciwnie - kwestionują zapisy przeglądów jako próby wymuszenia przez inżynierów prowadzenia zbędnych, zdaniem mieszkańców, remontów. Trzeba też pamiętać że zaniechania w prowadzeniu przeglądów prowadzą do odpowiedzialności karnej zarządcy (art 91 a ustawy Prawo Budowlane).

Życia nie ułatwiają też przepisy ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, zgodnie z którymi: *Członek spółdzielni mieszkaniowej ma prawo otrzymania odpisu statutu i regulaminów oraz kopii uchwał organów spółdzielni i protokołów obrad organów*

spółdzielni, protokołów lustracji, rocznych sprawozdań finansowych oraz faktur i umów zawieranych przez spółdzielnię z osobami trzecimi. (Art 81 ust.1). Niektórzy mieszkańcy - właściciele lokali interpretują je jako uprawnienie do udziału z głosem decydującym w przeglądzie okresowym. Dyskusje na ten temat są tylko jedynie nieco „prostsze” od tych z artystami od wnętrz.

Przeglądy okresowe są podstawą dla wykonania zestawienia potrzeb remontowych budynku. Wymaga tego nieco zapomniane w codziennej praktyce Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 16 sierpnia 1999 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych (Dz.U. 1999 r. nr 74 poz. 836). Wielu zarządców nie przestrzega go, plany remontów są sporządzane od przypadku do przypadku - na podstawie zasobności portfela (czyli wielkości środków zgromadzonych z odpisów na fundusz remontowy). Praktyka (niektórych) planowania remontów wg. wniosków mieszkańców - preferujących sprawy estetyczne, a nie najistotniejsze potrzeby techniczne - prowadzi do postępującej deterioracji zasobów. Po kilku latach zaniechany remont bieżący przekształca się w konieczny remont główny.

Bywa też inaczej - dla oszczędności kosztów dokonuje się tylko drobnych napraw, na przykład zamiast dokonać wymiany całości dźwigu montuje się tylko elegancką kabinę. I znów - minie jedno, drugie walne zgromadzenie... i kabina jest wymieniana ponownie - wraz z resztą, wyłączoną z eksploatacji już przez dozór.

Przekonanie spółdzielców do kilkuletniego planu remontów, opracowanego zgodnie z przepisami budowlanymi, to zadanie dla rozsądnego zarządu spółdzielni. Jednak bez profesjonalnego wsparcia - jest to praca niemal syzyfowa. Budynek nie da się wyłączyć z eksploatacji na czas remontu. Zapisana w przytoczonym przepisie ustawy jawność umów spółdzielni powo-

duje, że nadzór mieszkańców nad pracami ma zupełnie odmienny charakter od nadzoru właścicielskiego (inwestorskiego) w najbardziej restrykcyjnych umowach prawa zamówień publicznych. Członek spółdzielni ma prawo znać treść umowy i na co dzień wypełnienie umowy kontrolować. A pamiętajmy, że u szwagra fachowcy robili to zupełnie inaczej i znacznie taniej...

Nie jest to jeszcze koniec kłopotów zarządcy. Budynki spółdzielcze powstałe w latach 70. - 90. ubiegłego wieku nie spełniają wielu (większości) wymagań technicznych stawianych obecnie. W szczególności dotyczy to wymagań ochrony przeciwpożarowej. Egzekwując literalnie obecne wymogi z eksploatacji należałoby wyłączyć niemal wszystkie budynki Ursynowa, Targówka, Bródna czy Bielan. Próba wymiany utlenionych spękanych i przeciążonych aluminiowych przewodów elektrycznych natrafia na prostą ripostę *skoro Unia wymaga kabli miedzianych, to niech Unia te kable sfinansuje*. A komputer syna/wnuka grającego godzinami w gry jest tylko zabawką, a nie największym zagrożeniem prądu w mieszkaniu.

Podsumujmy. Dzięki właściwie wykonywanej pracy inżyniera budowlanego po dokonaniu odbioru budynku jego czas życia może nie zamknąć się w 70 czy 100 latach - budynki 150 i 200-letnie będą równie bezpieczne technicznie, efektywne energetycznie i po prostu niemal tak wygodne jak te powstające obecnie. Potrzeba do tego profesjonalistów, ale o stalowych nerwach i umiejętnościach społecznych zgoła odmiennych od tych, które wymagane są od wykonawców.

Stąd też prośba do kolegów - szanujcie tych, którzy doglądają zbudowanych przez Was budynków. Nie zabierają Wam pracy - zapewniają możliwość cieszenia się efektami pracy nawet dekady po jej udanym odbiorze technicznym.

Autorzy są inżynierami budownictwa

Podczas konferencji ogłoszono 22 doniesienia naukowo-techniczne, dokonano 9 prezentacji produktów i doświadczeń firmowych. Można pokusić się o podział doniesień pod względem tematycznym na: naukowe - 6; popularno-naukowe - 6; naukowo-techniczne - 10. Organizatorzy nie wydrukowali materiałów z doniesieniami. Natomiast firmy dostarczyły uczestnikom publikacje i albumy popularyzujące swoje osiągnięcia. Przykładowo: książka „Docieplenia budynków od wewnątrz” Roberta Wójcika, „Mape-Antigue, systemy naprawy i renowacji obiektów murowych: wzmacnianie, osuszanie, ochrona i techniki dekoracyjne”, „Multipor - ocieplenia od wewnątrz”. Przekazano katalogi firmowe dotyczące impregnatów, systemów napraw i uszczelnień budowli, systemów napraw i ochrony konstrukcji żelbetonowych, jakości i bezpieczeństwa (od piwnic po dach), izolacji (termomodernizacja budynków, izolacje akustyczne, dachy płaskie), systemowej renowacji elewacji, sprzętu i produktów do renowacji.

Część merytoryczna konferencji odbywała się w gmachu Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa. Prezentowano na niej między innymi modele matematyczne ciepło - wilgotnościowe (ogrzewanie - chłodzenie - wietrzenie osuszanie) i modele fizyczno-matematyczne procesu osuszania. Duża część referatów traktowała o termoizolacji murów wilgotnych w niewielkim stopniu uwzględniając hydroizolację lub w ogóle jej nie uwzględniając.

Referat otwierający konferencję **dr hab. inż. Roberta Wójcika** omawiał kierunki prac naukowych w sposób ogólny, był jakby przeglądem prac polskich dotyczą-

IV Konferencja Naukowo-Techniczna w Olsztynie

Ochrona budowli przed wilgocią i wodą naporową

W dniach 6 - 8 czerwca 2018 r. w siedzibie Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie odbyła się IV Konferencja Naukowo-Techniczna pod tytułem Ochrona budowli przed wilgocią i wodą naporową. Patronat honorowy nad konferencją sprawował Generalny Konserwator Zabytków.

cych walki z wilgocią. Dwa następne referaty omawiały możliwość wykorzystania styropianu i polietylenu wodoodpornego (surowiec austriacki z polskim drenażem do odprowadzania wody) oraz normy dotyczące badań spalania styropianu. Wynika z nich wniosek o braku badań i doświadczeń dotyczących toksyczności dioksyny, która powstaje już po dwóch minutach pożaru.

Wiele referatów omawiało wnioski z badań nad wpływem zawartości soli na trwałość muru. Wynikają z nich m.in. następujące wnioski:

- Wraz ze wzrostem zawartości soli wzrasta wilgotność muru;
- Zaprawa wapienno-cementowa przeciwdziała niszczeniu cegły na skutek koncentracji (krystalizacji) soli;
- Zaprawa cementowa przyspiesza niszczenie cegły w wyniku koncentracji soli;
- Zawilgoceniu muru i koncentracji soli najlepiej przeciwdziałają zaprawy lekkie.

Najskuteczniej docieplać jest od strony zewnętrznej. Docieplanie od wewnątrz przyspiesza niszczenie elementów drewnianych (np. stropy) połączonych z murem.

Zwracano uwagę na dużą integralność muru z zaprawą, która decyduje o zawilgoceniu muru.

Ochrona budowli i drewna następuje poprzez izolacje: papy bitumiczne, szlamy uszczelniające, masy bitumiczne, masy bitumiczne modyfikowane tworzywami sztucznymi, iniekcje kurtynowe (opłacalne przy głębokości powyżej 3,5 m), iniekcje mikrofalowe i iniekcje parafinowe, uszczelnianie dylatacji i przejść rurowych przez mur. Drenaż murów i budowli, w tym drenaż tuneli.

Doniesienia były ciekawe. Szkoda, że nie pokuszono się o napisanie tekstów i ich wydrukowanie przed konferencją. Dobrze byłoby również poświęcić więcej czasu na konferencji na dyskusję z praktykami. Moim zdaniem konferencja spełniła rolę informacyjną lecz nie spełniła roli doskonalenia zawodowego. Mam nadzieję, że materiały te będą wydrukowane w możliwie nieodległym terminie.

Leonard Szczygielski

528 inżynierów uzyskało uprawnienia budowlane

Przed zamknięciem niniejszego wydania odbyła się pierwsza tej wiosennej sesji uroczystość wręczenia uprawnień budowlanych. Szerzej na ten temat napiszemy w następnym wydaniu „Inżyniera Mazowsza”. Dziś prezentujemy jedynie wyniki:

Wyniki egzaminu pisemnego na uprawnienia budowlane, 18 maja br.

Specjalność	Przystąpiło do egzaminu	Zdało	Nie zdało
Konstrukcyjno Budowlana	341	297	44
Instalacyjna Sanitarna	128	106	22
Instalacyjna Elektryczna	80	73	7
Inżynierska Drogowa	49	44	5
Inżynierska Mostowa	28	23	5
Instalacyjna Telekomunikacyjna	4	3	1
Inżynierska Kolejowa	15	8	7
Inżynierska Hydrotechniczna	4	4	-
Razem:	649	558	91

W sesji „WIOSNA 2018” Uprawnienia Budowlane uzyskało 528 osób

Specjalność	Przystąpiło do egzaminu ustnego	Zdało egzamin ustny	Nie zdało egzaminu ustnego
Konstrukcyjno Budowlana	325	284	41
Instalacyjna Sanitarna	119	100	19
Instalacyjna Elektryczna	118	62	56
Inżynierska Drogowa	44	40	4
Inżynierska Mostowa	27	26	1
Instalacyjna Telekomunikacyjna	5	4	1
Inżynierska Kolejowa	10	9	1
Inżynierska Hydrotechniczna	4	3	1
Razem:	652	528	124

Interesujące było wystąpienie **prof. dr. hab. inż. Andrzeja Garbacza**, dziekana Wydziału zatytułowane „Inżynieria Lądowa - wyzwania dyscypliny naukowej”. Z zacięciem wysłuchano wystąpienia **dr inż. Ireneusza Czmocha** pt. „Międzywydziałowy projekt interdyscyplinarny BIM” oraz wykładu **Jacka Gmocha**, absolwenta i byłego pracownika WIL PW, pt. „Ewolucja piłki nożnej na przestrzeni lat”.

Na szczególną uwagę zasługuje prezentacja Międzywydziałowego projektu interdyscyplinarnego BIM, zorganizowanego jako pierwszego w Polsce. Celem tej prezentacji było przedstawienie praktycznego zastosowania innowacyjnej technologii podejścia do zagadnienia jakim jest Building Information Modeling.

Projekt oparty o koncepcję równoległego projektowania BIM, w którym byli zaangażowani studenci reprezentujący pięć wydziałów Politechniki Warszawskiej: Architektury, Inżynierii Lądowej, Instalacji Budowlanych, Hydrotechniki i Inżynierii Środowiska, Elektrycznego oraz Zarządzania przygotowali studenci. Utworzyli oni 10-osobowe interdyscyplinarne zespoły, których celem było modelowanie obiektów, zgodnie z koncepcją BIM. Każda z grup kompleksowo zaprojektowała jeden z trzech obiektów planowanego politechnicznego Kampusu Nowych Technologii na terenie przed budynkiem WE-iTI, Centrum Kongresowe obok Instytutu Techniki Ciepłej oraz wielofunkcyjnej kładki nad Trasą Łazienkowską, łączącą kampus Politechniki Warszawskiej z Polem Mokotowskim.

Dzięki zastosowaniu koncepcji BIM praca przedstawicieli różnych branż

BIM - Building Information Modeling

Narzędzie z przyszłością

6 czerwca br. po raz kolejny odbyły się uroczyste obchody Dnia Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej organizowane przez Dziekana i Radę Wydziału wraz z Wydziałową Radą Samorządu. Nasz samorząd był reprezentowany przez kol. Romana Lulisa oraz kol. Mieczysława Grodzkiego.

Jacek Gmoch. Fot - archiwum PW.

w ramach jednego projektu mogła odbywać się równolegle, a tym samym skrócić czas realizacji projektu, na bieżąco konsultować i eliminować powstałe kolizje. W efekcie powstały wielobranżowe projekty, skoordynowane za pomocą cy-

frowych modeli BIM, które zawierały informacje na temat wszystkich elementów projektów w sposób obrazowy i ciekawy zaprezentowane podczas finału.

Kolejnym punktem uroczystości było wręczenie dyplomów i nagród. Ukonieczony został trener **mgr inż. Jacek Gmoch**, Małżonkowie Stefania i Jacek Gmoch odebrali z rąk władz uczelni Złoty Dyplom Politechniki Warszawskiej z okazji 50-lecia ukończenia studiów na Wydziale Inżynierii Lądowej.

Została również wyróżniona nasza Izba. Dziekan Wydziału wręczył dyplom uznania MOIIB za ogromny wkład w wspieranie działalności WIL. Ponadto nasz przewodniczący, **kol. Roman Lulis** został powołany w skład zespołu doradców Dziekana, w którym jako stały członek czynnie uczestniczy także kol. Mieczysław Grodzki.

Już tradycyjnie uroczystość zakończyła się piknikiem na terenie przed gmachem Wydziału.

Mariusz Okuń

Institution of Civil Engineers

Konferencja - 200 lat ICE

9 czerwca 2018 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej odbyła się uroczysta konferencja, zorganizowana przez ICE Local Association Poland z okazji obchodów dwustolecia działalności ICE - Institution of Civil Engineers.

Wydarzeniu wzięli udział członkowie ICE w Polsce, członkowie stowarzyszeń związanych z budownictwem oraz przedstawiciele biznesu i społeczności akademickiej. Naszą Izbę reprezentował **Mariusz Okuń**, sekretarz Rady.

Konferencję otworzyli **Henryk Liszka** z HOCHTIEF Polska, prezes ICE Local Association Poland, oraz **Richard Burleigh** z firmy Skańska, członek Rady Nadzorczej ICE. Opowiedzieli oni o historii i

roli ICE we współczesnym świecie, podkreślając przy tym, że przystąpienie do tej organizacji było dla nich ważnym etapem w rozwoju kariery zawodowej. Działalność ICE w Polsce przedstawił **Adrian Biesaga** z firmy Pekabex, ICE Representative na Polskę, koordynator działań lokalnych. Następnie **Ryszard Trykosko**, przewodniczący PZITB, opowiedział o działalności oraz współpracy między organizacjami, która została zapoczątkowana

kilkanaście lat temu. W dalszej części konferencji odbyły się prezentacje poświęcone wybranym praktycznym zagadnieniom z zakresu inżynierii lądowej, przygotowane przez prelegentów z firm HOCHTIEF, PRKiI oraz Strabag.

ICE to międzynarodowa organizacja zrzeszająca inżynierów budownictwa z całego świata. Utworzona w Wielkiej Brytanii, aktualnie liczy 92 tysiące członków w ponad 150 krajach. Misją ICE jest wspieranie inżynierów i przedstawicieli innych zawodów powiązanych z budownictwem w ich rozwoju zawodowym i karierze. Na świecie ICE wyznacza standardy kompetencji dla branży budowlanej, jest partnerem w dyskusjach dotyczących kluczowych spraw dla środowiska budowlanego. ICE współpracuje z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa (PIIB) oraz Polskim Związkiem Inżynierów i Techników Budownictwa (PZITB).

ICE Poland

Pierwsze Ogólnopolskie Spotkanie Organizacji Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego

Zawody zaufania publicznego jednym głosem

Wśród uczestników pierwszego Ogólnopolskiego Spotkania Organizacji Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego znaleźli się przedstawiciele porozumień: krakowskiego, łódzkiego, mazowieckiego, opolskiego, śląskiego, warmińsko-mazurskiego i wielkopolskiego. Delegacja Mazowieckiego Forum Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego reprezentowana była m.in. przez **Mieczysława Grodzkiego**, zastępcy przewodniczącego naszej Izby, gorącego orędownika współpracy samorządów zaufania publicznego, Prezesa *ProSeniore* **Andrzeja Surowieckiego**, Dziekana Izby Adwokackiej **Jarosław Z. Szymański**

Spotkanie odbyło się 6 czerwca br. w siedzibie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Zebrani „postanowili nawiązać współpracę w wymiarze ogólnokrajowym między reprezentowanymi na spotkaniu podmiotami w celu wymiany doświadczeń i informacji pomiędzy nimi oraz integracji i konsolidacji samorządów na poziomie izbowym, a także podejmowania wspólnych inicjatyw zmierzających do popularyzowania wartości ustrojowej samorządności zawodowej zawodów zaufania publicznego, prowadzenia

działań edukacyjnych w społeczeństwie dotyczących idei samorządności zawodowej oraz szczególnej roli społecznej i misji tych zawodów. Zebrani uznali, iż współdziałanie na tym poziomie organizacyjnym samorządów zawodów zaufania publicznego pozwoli uzyskać większy wpływ, adekwatny do ich znaczenia społecznego, na procesy legislacyjne dotyczące samorządności zawodów zaufania publicznego w porządku prawnym RP oraz warunków funkcjonowania zawodów.” Przyjęcie tego stanowiska należy uznać za sukces, w którym swój istotny udział ma **Mieczysław Grodzki**.

- Wydarzyła się rzecz o szczególnej wadze - trzy grupy zawodowe zrzeszone w osiemnastu samorządach zawodów zaufania publicznego: zawody prawnicze, medyczne i inżynierskie, wykonujące różne zawody, pełniące różne funkcje dla społeczeństwa mówiły dzisiaj jednym głosem o samorządności zawodowej i jej roli - stwierdziła **Barbara Malec**, przewodnicząca Rady Łódzkiej OIIB.

- Pragniemy dbać o wysokie standardy etyczne, właściwe dla naszych zawodów. Stworzenie ogólnopolskiej struktury współpracy sprzyjać będą sile oddziaływania na procesy legislacyjne odnoszące się do reprezentowanych zawodów - zauważył **Mieczysław Grodzki**. - Jako Izba Mazowiecka

Inżynierów Budownictwa wspólnie z mazowieckimi organizacjami już trzykrotnie zorganizowaliśmy konferencje merytoryczne w Sejmie i Senacie RP na temat roli, zadań, bezpieczeństwa i odpowiedzialności samorządów zawodów zaufania publicznego. Oczekujemy na inicjatywy innych organizacji w tym zakresie.

Mec. Jarosław Z. Szymański, dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Łodzi, przewodniczący Łódzkiego Porozumienia Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego wyraził pogląd, że „nadszedł czas, aby środowiska zawodów zaufania publicznego zaczęły mówić jednym głosem, posiadały jedną reprezentację i mogły prezentować interesy tych środowisk, w ramach interesu publicznego”.

Po zakończeniu części oficjalnej przedstawiciele przybyłych samorządów spotkali się Łódzkim Domu Kultury, gdzie wysłuchali wykładu red. Marka Zająca o historycznym znaczeniu samorządności zawodowej. Dziennikarz podzielił się swoimi refleksjami na temat odbioru społecznego samorządu i zawodów zaufania publicznego. Wieczorem odbyło się spotkanie integracyjne, podczas którego wystąpiły dwa zespoły składające się z muzykujących architektów łódzkich i warszawskich. *(aro)*

Szlachetna inicjatywa w powiecie Siedleckim

Honorowe krwiodawstwo

W niedzielę 24 czerwca 2018 r. Oddział Rejonowy PCK w Siedlcach już po raz XV zorganizował Festyn „Krew dla Miasta i Powiatu Siedleckiego”. Główną ideą festynu jest rozwijanie działalności statutowej oraz promocja honorowego krwiodawstwa.

Festyn organizowany jest jako dowód uznania dla krwiodawców, działaczy Polskiego Czerwonego Krzyża, sympatyków, sponsorów i ich rodzin.

Od godziny 10.00 do 14.30 w ambulansie Wojskowego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa można było oddać krew. Czynne były również stoiska medyczne Mazowieckich Dni Zdrowia, gdzie można było wykonać badania lekarskie, dokonać pomiaru poziomu cukru i ciśnienia krwi.

Organizatorzy pomyśleli też o miasteczku zabaw i konkursach dla dzieci i młodzieży. Siedleccy strażacy prowadzili pokaz sprzętu ratowniczego, a Szkoła Medyczna w Siedlcach zaprezentowała instruktaż udzielania pierwszej pomocy.

W części oficjalnej, która rozpoczęła się o godz. 16.00 wręczone zostały wyróżnienia dla honorowych krwiodawców, sponsorów i działaczy PCK. Z ramienia Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Honorowy Puchar Darczyńców odebrał Leonard Szczygielski, przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej.

Wydarzenie zakończył występ Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego, który zaprezentował swój nowy repertuar wraz z solistami.

Festyn miał na celu podniesienie świadomości o ważności krwiodawstwa i ogromnej potrzeby udzielania pomocy potrzebującym. Oddanie krwi to jeden z najcenniejszych darów, to danie drugiemu wiary - często traconej w wyniku choroby; to niejednokrotnie nadzieja na wyleczenie. To niewiele, a zarazem najważniejsze, bo krew to życie! Warto przyłączyć się do tej szczytnej inicjatywy. Pamiętajmy, że krew ratuje ludzkie życie i nigdy nie wiadomo, czy sami nie będziemy takiej pomocy potrzebowali.

Elwira Sawicka

Spotkanie szkoleniowo - integracyjne członków MOIIB

Mazowiecka Noc Świętojańska

16 czerwca 2018 r. w Gospodarstwie Agroturystycznym Państwa Rawickich już po raz ósmy odbyło się spotkanie szkoleniowo-integracyjne pod nazwą Mazowiecka Noc Świętojańska budowlanych.

Uczestniczyli w nim członkowie Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z okręgu siedleckiego. Mazowiecką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentował Przewodniczący OR MOIIB Roman Lulis oraz Członek Rady MOIIB Stanisław Przesmycki.

Uczestników spotkania integracyjnego czekało mnóstwo atrakcji, między innymi udział w spływie kajakowym po Liwcu. Po wybraniu sprzętu w postaci kajaków, wiosła, kamizelek bezpieczeństwa rozpoczęli oni spływ. Liwiec jest lewym dopływem Bugu, jedną z najpiękniejszych rzek wokół których zachowały się wysokie walory krajobrazowe, z bogatą florą i fauną. Długość rzeki wynosi 123 km, a ujście do Bugu znajduje się w miejscowości Kamieńczyk.

Z kajaków uczestnicy oglądali piękny, malowniczy krajobraz na trasie Wólka Proszewska-Wyszków, długości około 10 kilometrów. Podziwiając piękne widoki krajoznawcze urokliwej rzeki Liwiec, płynąc powoli wsłuchiwalimy się w piękno śpiewu ptaków żyjących w przyrzecznych gąszczach traw i drzew. Spływy kajakowe to świetna metoda aktywnego wypoczynku.

Po trudach czterogodzinnego spływu na uczestników czekał obiad przygotowany na świeżym powietrzu na werandzie domu. Jak co roku, oprócz obiadu, można było skosztować pysznych specjalów gospodyni przygotowanych z koziego mleka. Następnie przewodniczący Roman Lulis w barwny i bardzo interesujący sposób - w ramach doskonalenia zawodowego

- zaprezentował układu komunikacyjny aglomeracji warszawskiej, w tym obwodnicy Marek i obwodnicy Raszyna. Słuchacze zostali wyraźnie usatysfakcjonowani ciekawą i świetnie przygotowaną prezentacją. Mapy, schematy i plany były wyświetlane na ekranie co sprzyjało ożywieniu i aktywności dyskutantów.

Ostatnią częścią spotkania było wspólne grillowanie przy dźwiękach gitary kol. Jerzego Uziębło - członka MOIIB. Przyjemności, wrażeń i zabawy nie brakowało. Spotkanie było wspaniałą okazją do integracji środowiska inżynierów oraz inspiracją do realizowania nowych pomysłów, a także nawiązywania kontaktów między członkami różnych specjalności. Ma to niewątpliwie nie dające się obliczyć korzyści w rozwoju współdziałania w pracy zawodowej i tworzeniu sympatycznych relacji koleżeńskich. W przyjaznej atmosferze, jak w dobrej rodzinie budowlanej, w której czas płynie szybko uczestnicy, pełni wrażeń, z żalem rozstając się z otoczeniem i towarzyszymi nocy świętojańskiej, rozjechali się do domów.

Wszystkim serdecznie dziękuję za udział w spotkaniu integracyjnym, za wspólną zabawę i zapraszamy za rok.

tekst i zdjęcia: Elwira Sawicka

Generalny, główny, itd...

Andrzej Bratkowski

W jednym z ostatnich wydań „Polityki”, przy okazji komentarza do rozstrzygnięć Nagrody Architektonicznej 2017, wymieniając zdobywców pierwszego miejsca za wizję i projekt siedziby Wydziału Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego, firmę BAAS z Barcelony (gratulacje!) nazwano głównym projektantem. I traktuję to jako sygnał, że choćby w ten niezobowiązujący sposób, ale przywraca się i publicznie ujawnia naturalną strukturę i hierarchię w organizacji prac projektowych, czego od lat nie chce zauważać nasze prawodawstwo budowlane.

W tym przypadku nieistotne jest nawet, że projektantem może być z założenia tylko ktoś określony z imienia i nazwiska, że w istocie chodzi tu naprawdę nie o osobę głównego projektanta, lecz raczej o instytucję, jaką kiedyś logicznie nazywano „kierującym biurem projektów”, zatem biurem, które desygnuje osobę „generalnego projektanta”.

Niestety, nasze dzisiejsze prawodawstwo instytucji generalnego czy głównego projektanta oraz ich szczególnych praw, obowiązków i odpowiedzialności zawodowej w ogóle nie dostrzega. Moje wielokrotnie podnoszone argumenty, na rzecz uwzględnienia tych kwestii w naszym Prawie budowlanym dla prawniczych decydentów okazywały się być nie do pojęcia. Gorzej, również pośród naszej braci inżynierskiej rzecz nie zawsze uzyskiwała powszechne poparcie. Moja natomiast determinacja w tej sprawie wynika prawdopodobnie z osobistych doświadczeń zawodowych, które wiążą się przede wszystkim z wykonawstwem i projektowaniem w budownictwie przemysłowym. Dlatego - posługując się moją zakurzoną już niestety pamięcią - pozwolę sobie co nieco wyjaśnić w tej mierze na konkretnych przykładach.

Otóż pracując w latach 1959-1963 na ówczesnym „dzikim zachodzie”, czyli na budowie elektrowni TURÓW, dla mnie było oczywiste, że kierującym biurem projektów dla naszej elektrowni był warszawski Energoprojekt, zaś z jego ramienia generalnym projektantem - co jeszcze do dziś pamiętam - był inż. Serwin, a z kolei funkcję głównego projektanta konstrukcji stalowej budynku głównego elektrowni pełnił inż. Mądry z warszawskiego biura projektowania konstrukcji stalowych Mostostal. Ale żeby było ciekawiej, to dodam, że projektowaniem i dostawą kotłów, wraz z ich konstrukcją stalową, która formalnie nie stanowiła części budynku, lecz urządzenia technologicznego, zajmowała się

najpierw niemiecka firma KSG ze Stuttgartu, a następnie na ich licencji RAFAKO z Raciborza.

Z pewnością żadnych uprawnień budowlanych nie miał generalny projektant elektrowni TURÓW, który z wykształcenia był energetykiem, a także inni generalni projektanci wielkich polskich elektrowni. Podobnie zresztą bez budowlanych uprawnień byli i projektanci wbudowanych w tych elektrowniach kotłów, których konstrukcja stalowa, sięgająca wżwyż kilkadziesiątu metrów, stanowiła właściwy trzon konstrukcji budynku głównego. Prawdopodobnie mieli natomiast uprawnienia budowlane projektanci pomocniczych konstrukcji stalowych szkieletu obudowy tych kotłów, która z punktu widzenia konstrukcji całego budynku, jako obiektu budowlanego, miała charakter drugorzędny. O ewentualnych uprawnieniach budowlanych osób kierujących montażem konstrukcji stalowej kotłów czy kierujących montażem elektrycznych urządzeń oraz instalacji wysoko i nisko prądowych, wraz z oświetleniem całej elektrowni - już nawet nie warto wspominać.

Jeśli już mówię, komu i do czego służą bądź nie służą uprawnienia budowlane w budownictwie przemysłowym, to wspomnę, sięgając do własnej praktyki z lat sześćdziesiątych, że i generalnemu projektantowi Zakładów Azotowych we Włocławku, inż. Kasprzykowi (działającemu w ramach gliwickiego Prosynchemu, jako kierującemu biurami projektów), czy innym generalnym projektantom zakładów chemicznych (np. znanych mi realizacji ZA Puławy czy ZCh Police), jako chemikom żadne uprawnienia budowlane nie były potrzebne ani im nie przysługiwały. Sądzę, że również żadne formalne uprawnienia do projektowania urbanistycznego nie były potrzebne np. inż. Turczynowiczowi z warszawskiego Prochemu, który był głównym projektantem i nadzorującym realizację planu generalnego, czyli

szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego dla kilkusethektarowego obszaru budowy ZA we Włocławku.

Wydaje mi się, że generalne oraz główne projektantstwo musiało kiedyś i również powinno dzisiaj być traktowane nadzwyczaj poważnie, choćby ze względu na stopień naturalnego skomplikowania budowy zakładów przemysłowych, nie mówiąc już o zintegrowanej zabudowie większych obszarów miejskich. W związku z tym z pewnością występuje konieczność egzekwowania od osób podejmujących obowiązki generalnego czy głównego projektanta nie tylko wysokich i kierunkowo specyficznych kwalifikacji zawodowych, ale i - co nie mniej ważne - odpowiednich kwalifikacji osobowościowych. To są przecież funkcje kierownicze i bez umiejętności w zakresie organizacji i zarządzania zespołami ludzkimi nie ma mowy o pełnym sukcesie.

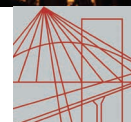
Nie wiem, kiedy i dlaczego „zanikło” na Politechnice Warszawskiej studium podyplomowe generalnego projektantstwa (dla inżynierów różnych specjalności od architektów począwszy). Inicjatorem i długoletnim prowadzącym te studia był prof. Czesław Bąbiński, skądinąd były minister budownictwa przemysłowego (tak, tak! - było kiedyś takie ministerstwo!). Mam jeszcze w domu dwie świetne książki jego autorstwa. Uruchamianie zakładów przemysłowych (wyd. 1953) było w istocie podręcznikiem, z którego korzystaliśmy jeszcze w latach siedemdziesiątych, i to nie tylko w odniesieniu do zakładów przemysłowych. Np. dzięki wziętej z tej książki znajomości pojęcia „kompleks rozruchowy” mój zespół projektancki zdobył pierwsze miejsce w konkursie na Koncepcję Realizacji Centrum Zdrowia Dziecka. Oparte zaś na ówczesnych światowych doświadczeniach Projektowanie zakładów przemysłowych - tendencje postępu (wyd. 1961) naprawdę warto polecić również współczesnym projektantom.

Sądzę, że wraz z kolejną rundą rozważań o istocie i statusie zawodów budowlanych warto poświęcić trochę czasu i uwagi problemom przedmiotu, rzeczowego zasięgu i w ogóle sensu podtrzymywania historycznie ukształtowanej instytucji uprawnień budowlanych. Trudno ją przecieć dalej widzieć w oderwaniu od innych rodzajów inżynierskich uprawnień zawodowych w poza-budowlanych dziedzinach techniki regulowanych choćby prawem energetycznym, ustawami o transporcie kolejowym czy drogowym itp. Czy natomiast wszystko to w sumie można i trzeba krępować rygorami prawodawstwa akurat administracyjnego i to odnoszonego wyłącznie do osób fizycznych? - temat to rzeczywiście na poważną i dłuższą dyskusję.

Ogłaszamy VIII edycję Konkursu Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Firma Inżynierska Mazowska roku 2018

Opotrzebie takiego działania, utwierdzają nas rezultaty poprzednich edycji konkursu. Okazało się, że na czołowych miejscach w finale konkursu znalazły się firmy duże, średnie a nawet małe. Pokazuje to, że nie wielkość podmiotu decyduje o spełnieniu wymogów, by być znaczącą firmą inżynierską Mazowsza, ale jej zaangażowanie, zarządzanie, struktura i załoga.

Firmy: OMIS S.C. Wiesław Szczepkowski z Ostrołęki, ZAB-BUD Andrzeja Żaboklickiego z Warszawy, Prochem SA, SPS Construction, Nowa Stal z Płocka, IncestBud z Warszawy czy spółdzielnie: RSM Praga, SM „Wola”, SM Służew nad Dolinką, SM Gocław-Lotnisko, SM „Ochota” także MSM „Chemik” z Płocka i TBS w Płocku - spełniły wszystkie kryteria, aby stać się laureatami naszego Konkursu.

W tegorocznej edycji, podobnie jak w roku ubiegłym, przewidujemy przeprowadzenie konkursu w trzech kategoriach: firmy wykonawcze, firmy consultingowe i projektowe, firmy zarządzające (inwestorstwo zastępcze, eksploatacja) Zwycięzcy uzyskają tytuł laureata Konkursu MOIIB pn. Firma inżynierska Mazowska roku 2018 i prawo do posługi-

Mazowiecka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa ogłasza VIII edycję konkursu „Firma Inżynierska Mazowska roku 2018”. W tym roku, podobnie jak w latach poprzednich - zamierzamy zachęcić czołówkę firm budowlanych, wyróżniających się w regionie pod względem efektywności gospodarowania, innowacyjności, realizowanych rozwiązań i dynamiki rozwoju do uczestnictwa w naszym Konkursie. Jednym słowem chcemy znaleźć najlepsze firmy inżynierskie Mazowsza, takie, od których zależy nie tylko jakość procesu inwestycyjnego, ale też stosowanie nowoczesnych materiałów, technologii i metod projektowania i zarządzania. Chcemy takie firmy wyróżnić w konkursie, nagrodzić i eksponować w czasie obchodów tradycyjnego Dnia Budowlanych, a następnie spopularyzować.

wania się nim w działalności rynkowej. Jury w procedurze konkursowej dokona wyboru trzech czołowych firm w trzech wymienionych wyżej kategoriach.

Z kolei po raz szósty jury konkursu przyzna specjalne wyróżnienia osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju budownictwa, nadając im tytuł „Złotego Promotora Budownictwa”.

Konkurs jest otwarty dla wszystkich przedsiębiorstw i spółek, bez względu na ich wielkość. Zasady rywalizacji i parametry charakterystyczne firm opracowaliśmy w taki sposób, by wyrównać szansę wszystkim uczestników - firm dużych i małych. Chodzi nam o jeden cel - wyłonienie czo-

łówki firm zdrowych ekonomicznie, dobrze radzących sobie na rynku, a jednocześnie sprawnie zarządzanych, unowocześniających swoją działalność i zatrudniających załogę o wysokich kwalifikacjach.

Ankiety zgłoszeniowe należy przysłać **do 16 sierpnia br.** Zwycięzcy w poszczególnych kategoriach otrzymają dyplomy i statuetki. Finał konkursu, ogłoszenie wyników i wręczenie nagród nastąpi podczas uroczystości obchodów tegorocznego Święta Budowlanych. Dalsze szczegóły oraz komunikaty związane z konkursem na stronie internetowej

www.maz.piib.org.pl

Kwestionariusz konkursowy Firma Inżynierska Mazowska roku 2018

Zgłoszenie w kategorii (podkreślić):

- firma wykonawcza
- firma konsultingowa projektowa, inna
- firma zarządzająca
(inwestorstwo zastępcze, eksploatacja)

Nazwa firmy:

.....

Adres i kontakt:

.....

Oświadczenie

Po zapoznaniu się z zasadami Konkursu Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa p.n. „Firma Inżynierska Mazowska roku 2018”, przesyłamy wymagane dane. Prosimy o traktowanie niniejszego pisma, jako oficjalnego zgłoszenia udziału naszej Firmy, w Konkursie, a zarazem akceptację zasad wyboru nagrodzonych i zgodę na wykorzystanie danych w pracach jury konkursu.

.....
Podpis Prezesa zarządu lub osoby upoważnionej oraz pieczęć firmy

Lp	Wyszczególnienie	Rok 2016	Rok 2017
1.	Przychody netto ze sprzedaży (w zł)		
2.	Dynamika przychodów ze sprzedaży		
3.	Rentowność sprzedaży netto (zysk netto do sprzedaży w proc.)		
4.	Udział załogi w szkoleniach, kursach, konferencjach i targach (ilość osób)		
5.	Wypadki przy pracy w liczbach		
6.	Przychód na 1 zatrudnionego		
7.	Rentowność kapitałów własnych (zysk netto do kapitałów własnych) w proc.		
8.	Intensywność inwestycji (nakłady inwestycyjne do przychodów) w proc.		
9.	Udział produkcji inwestycyjnej i usług w przychodach ze sprzedaży w proc.		
10.	Liczba inżynierów i techników posiadających uprawnienia budowlane, w relacji do ogółu zatrudnionych		